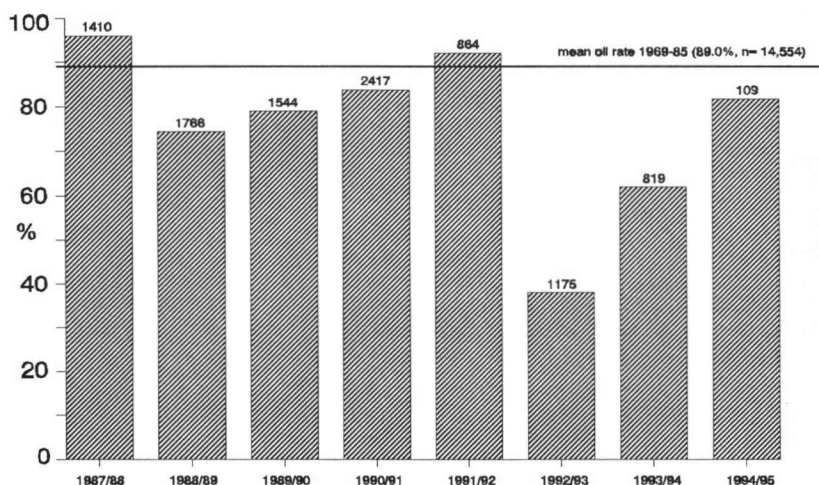

Recente waarnemingen

Tellingen van gestrande zeevogels

SEPTEMBER 1994 - NOVEMBER 1994 Zoals gebruikelijk kwamen de strandtellingen in de hertst geleidelijk aan weer op gang. Alleen van de Noordhollandse kust en de Waddeneilanden Texel, Ameland en Schiermonnikoog werden gegevens ontvangen. In september werden uitsluitend Kok-, Kleine Mantel- en Zilvermeeuwen gerapporteerd en geen enkel exemplaar had zichtbaar olie in de veren. In oktober daarentegen was de diversiteit groot. Olieslachtoffers waren schaars in deze maand (1 Aalscholver, 1 Zilvermeeuw, 1 Drieteenmeeuw, 1 ongedetermineerde meeuw, 1 Alk). Vijf Noordse Stormvogels, een Jan van Gent, acht Eidereenden, drie Drieteenmeeuwen en drie Zeekoeten waren schoon. Opvallende vondsten waren een Torenvalk en een Sperwer. Het is vermoedelijk voor het eerst dat er in de maand oktober geen enkele zangvogel werd gerapporteerd. In november werd dat gemis rechtgezet (Merels en Spreeuwen).

Figuur 1. Percentage met olie besmeurde Zeekoeten, winter 1987/88-1994/95 in vergelijking met het gemiddelde over 1969-85 (lijn). De steekproefgrootte is aangegeven boven elke staaf in de diagram.

Figure 1. Proportion of oiled Guillemots in winter 1987/88-1994/95 compared with the mean over 1969-85 (line). Sample size is indicated on top of each bar.

Olieslachtoffers waren nog steeds schaars (1 Jan van Gent, 1 Knobbelzwaan, 2 Zilvermeeuwen, 3 Zeekoeten). Eén Roodkeelduiker, drie Jan van Genten en een Aalscholver bleken schoon te zijn. De meest bijzondere vondst deze maand was een Kleine Jager. Er werden deze periode geen verstrikkingsslachtoffers geconstateerd.

Inmiddels is een begin gemaakt met het in de computer opslaan van gegevens over de jaren 1987-heden in een relationale database. Hiertoe is een contract gesloten met het DLO-Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek. Opdrachtgever is het Ministerie van Verkeer en Waterstaat en vooral het Directoraat-Generaal voor Scheepvaart en Maritieme Zaken en de Directie Noordzee speelden daarbij een grote rol. Het is de bedoeling om eind 1995 te rapporteren over de resultaten van een statistische bewerking van deze data, om na te gaan in hoeverre tellingen van met olie besmeurde vogels bruikbaar zijn bij het nagaan van ontwikkelingen in de mate van vervuiling van de zee door olie. Het idee is, dat niet de precieze aantallen aanspoelende olieslachtoffers van betekenis zijn, maar het percentage met olie besmeurde lijken van het totaal aantal kadavers. Het is zelfs niet van belang of de oliebesmeuring voor of na de dood is opgetreden. Een belangrijke soort bij dit onderzoek is de Zeekoet: kwetsbaar voor olievervuiling en talrijk. In de jaren 1969-85 was 89% van de op de Nederlandse kust aangespoelde Zeekoeten met olie besmeurd ($n = 14\,554$). De laatste jaren lag dit percentage wat lager en vooral in de winter 1992/93 werden opvallend weinig met olie besmeurde Zeekoeten op onze kust gevonden (figuur 1). In deze en de komende winters zal moeten blijken of er inderdaad eindelijk sprake is van een afnemende tendens wat betreft het besmeuringspercentage. **CJC**

Informatie van: NZG/NSO; A. Barnhoorn, C.J. Camphuysen, K. van Dijk, F. Geldermans, J.N. Unsen, M.F. Leopold, K. Philippart, J. de Vries, De Windbreker (Natuurorganisatie)